

Muzsik István

2023 MAGYAR NYOMDÁSZATÉRT ÉLETMŰDÍJASA

Matusek-Faludi Viktória

A Nyomda- és Papíripari Szövetség tavaszi gazdasági konferenciájának fénypontja a nyomdaipar Oscar-díja, a Magyar Nyomdászatiért életműdíj átadása volt.

Olyan személy kapja ezt az elismerést, aki sokat tett a nyomdászatiért, a nyomdaiparért és a szakmai utánpótlásért. Nemcsak egy cég vonatkozásában, hanem a magyar nyomdaipar összességét tekintve. Ez a díj a sok évtizedes munka megbecsülését fejezi ki. A 2023-as esztendőben a Magyar Nyomdászatiért díjra jelöltek:

- » Tóth Zoltán, az ANY Biztonsági Nyomda műszaki és termelési igazgatója,
 - » Fábian Endre, az STI Petőfi Nyomda igazgatója,
 - » Kása István Zoltán, a Marzek Kner Packaging Kft. ügyvezető igazgatója,
 - » Matusek-Faludi Viktória, a Magyar Grafika főszerkesztője,
 - » Muzsik István, a Marzek Kner Packaging Kft. minőségirányítási, technológiai és képzési vezetője,
 - » Halabrin Zsuzsanna, a Pénzjegynyomda nyugalmazott fejlesztési igazgatója.
- A Magyar Nyomdászatiért díj szabályzata nem teszi lehetővé, hogy aktív elnökségi tagok megkapják a díjat és posztumusz sem adományoz-

ható az elismerés. Az elnökség hosszas mérlegelés után a Magyar Nyomdászatiért díjat 2023-ban Muzsik István részére adományozta.

MUZSIK ISTVÁN nyomdamérnök 1996 óta a Kner Nyomda szakmai csapatát erősíti. Szentesen született 1973-ban. Középfokú tanulmányait a híres szentesi Horváth Mihály Gimnáziumban folytatta. Az érettségi után a Könyvnyűipari Műszaki Főiskola Nyomdaipari szakán végzett, majd éveken később már szakmáját gyakorolva egyetemi képzési fokozatot is szerzett. Miután nyomdamérnökként diplomázott, élete első és egyetlen munkahelyén, a Kner Nyomdában kezdett dolgozni. Pályakezdeként termelési programozói feladatot látott el. 2000-ben, 27 évesen, a COFINEC

Hungary megszűnése következtében a korábbi Kner Nyomda székhelyén létrejövő Címkegyártó Kft. termelési igazgatójává nevezték ki. Ebben az időszakban komoly kihívást jelentett számára az örökölt, korszerűtlen géppark üzemeltetése, a megmaradt csapat motivációjának és a megrendelők bizalmának fenntartása. A 2005-ös tulajdonosváltás számára is új távlatokat nyitott, immáron a Marzek égisze alatt. Gyárigazgatóként először a technológiai szint aktualizálását koordinálta, majd a gyógyszeripari specifikációs projektet vezette a termelésben. Később sikeresen irányította az élelmiszerral közvetlen érintkező csomagolóanyag gyártás termelési követelményeinek kialakítását, ami nagyszabású termelésfilozófiai váltást is hozó akciósorozat formájában valósult meg. 2023-tól új területet vezet, minőségirányítási, technológiai és képzési igazgatóként tevékenykedik. A szakmai tudás megőrzésében is kiemelkedő szerepet vállalt, 2006-tól éveken át oktató a BSC Szent-Györgyi Albert Szakgimnáziumban, majd szakmai koordinátora a nyomdaipari képzőközpont alapításának és felépítésének. Erről a kollégák a következőképp nyilatkoztak:

„Rendkívüli lojalitás jellemzi, aktív, motivált, sok energiát fordít a termelés biztonságára, megfelelően kezeli az új helyzetből adódó feladatokat, egyre több belső szakmai fórumot vezet, szakmai és emberi elfogadottsága magas. Szakmailag és technológiai-
lag is helyes döntéseket hoz a megbeszélések során. A probléma jellegétől függően, hatékonyan egy külön egyedi körben egyeztetet, diplomatikusan képviseli adott esetben a cég vagy a termelés érdekeit, kiszámítható, következetes a döntéseiben. Együttműködésre törekszik, személyes kapcsolatot tart fenn a területén dolgozókkal, ami jelentősen megkönnyíti a közös célok elérését. Humánus a kollégáival szemben. Muzsik István kiváló példakép a mai fiatal generáció számára, kitartással, szakmai alázattal és példamutatással elérte, hogy már nyomdászkarrierje delén elismert és mindenki által tisztelt nyomdászegynésigként tekinthessünk

rá. Partneri alapokon nyugvó, korrekt, a szakmaiságot előtérbe hozó magatartása alapján az üzleti életben is kiválóan megállja a helyét” – hangzott el az ünnepélyes díjátadáson a méltatás.

Muzsik Istvánnal beszélgettünk.

Hogy kerültél kapcsolatba a nyomdaiparral?

Nem volt kötődésem a nyomdaiparhoz azon túl, hogy imádtam a könyveket. Világéletemben tanári pályára ké-

szültem, de gimnazista koromban rájöttem, hogy nem ez az utam, s a továbbtanulási lehetőségek között böngészve akadt meg a szemem a KMF nyomdamérnöki képzésén. 1992-ben, még dr. Gara Miklós idejében, a KMF-en kezdődött a nyomdaiparral való kapcsolódásom, ahol 1996-ban végeztem nyomdaipari mérnökként, nyomtató szakon. Tanárim dr. Endrédi Ildikó, dr. Schulz Péter, dr. Szentgyörgyvölgyi Rózsa keze alatt váltam nyomdamérnökké, egy évfolyamban végeztünk Orgován Katalinnal és Vadász Katalinnal.

Hogy kerültél Szentesről Békéscsabára, a Knerbe, ahol immár 27 éve dolgozol?

A főiskola alatt szervezett Szentgyörgyvölgyi tanárnő nekünk egy szakmai túrát: a kecskeméti Petőfi Nyomdát, a gyomai Kner Nyomdát és a békéscsabai Kner Nyomdát látogattuk meg. Békéscsabán, a Kner nyomdában valamiért én úgy éreztem, hogy „hazaértem”. Éppen a díj kapcsán gondolkodtam el azon, hogy mit is tettem én a magyar nyomdászatért? Hogy kerül-

tem én ebbe a közegbe? Beugrott, hogy ezen a bizonyos békéscsabai üzemlátogatáson született meg bennem az elhatározás, hogy ebbe a nyomdába, ebbe a szakmai közösségbe szeretnék tartozni. Onnantól kezdve arra törekedtem, hogy ide jöhessen nyári gyakorlatra, majd később, 1996 augusztusában végzett mérnökként munkába is álltam a Balog Miklós vezette békéscsabai Kner Nyomdában. Fél év alatt a „mérnökóvodában” körbejártam a gyártás minden területét, majd termelésprogramozóként kezdtem meg tevékenységemet, ahol főleg a mélynyomó üzem gyártásprogramozásával foglalkoztam az akkori termelési igazgató mellett. Így beleláttam a vezetés, irányítási tevékenységekbe és a termelésmenedzsmentbe. 2000-ben jött egy olyan lehetőség, hogy 27 évesen termelési igazgató lettem a Kner Nyomda átszervezés utáni részlegében. Talán az adott legnagyobb örömet, sikerélményt számomra, hogy 2000 és 2005 között, amikor a nyomda fennmaradása volt a tét, a kollektíva összefogott, elfogadott vezetőnek és a krízishelyzetből sikert kovácsoltunk együtt.

Visszatekintve a csaknem három évtizedes békéscsabai szakmai pályafutásra, milyen példakép, mérföldkő, fordulópont volt kiemelkedően fontos számodra?

Darida Pál termelési igazgatót mindenképpen megemlíteném példaképként, négy évig a keze alatt dolgoztam, majd Péter István nyomdaigazgatónak hálás vagyok,

hogy bízott bennem és lehetőséget adott arra, hogy termelési igazgatóként bizonyítsam rátermettségemet. Az igazi fordulópont 2005 volt, amikor a Marzek megvásárolta a Knert és addig nem látott beruházási hullámot és fejlesztést indított el, aminek Kása Istvánnal közösen én is a formálójá lehettem és lehetek azóta is. Az egész békéscsabai nyomdai kollektíva erős szakmai bázist jelentett és jelent ma is. Elődeim nem féltették tudásukat, hanem tudtak és akartak tanítani mindenkit, aki a csapat tagja lett. Ez a minta nagyon mélyen megérintett és kötelességemnek éreztem, hogy tovább vigyem ezt a hagyományt. A Knerben dolgozók sajtóságos tudásbázisa párosulva azzal a szellemiséggel, ami a Kner-hagyományokhoz méltó, e falak között különleges, csodálatos nyomdászvilágot teremtett számomra.

A tudás átadása szándék, képesség vagy tradíció?

„A hagyomány kötelez!” Fialtal nyomdavezetőként ez a szlogen lebegett a szemem előtt, s a lehetőséget, hogy termelési igazgató lettem, ar-

ra használtam fel, hogy fenntartsam, fejlesszem, majd átadjam a szakmai hagyományokat, tudást és tapasztalatot. 2010-től a középszintű nyomdaipari szakemberképzés oktatói csapatához csatlakozva kerültem a szakképzéssel közelebbi kapcsolatba. Ebben az időben Kása István úrral egy megbeszélésen vetünk részt a városházán, ahol megszületett a gondolat, hogy létre kellene hozni egy nyomdaipari képzési központot. A korszerű tanműhely megtervezésére és megvalósítására létrejött egy szakmai munkabizottság, aminek vezetője lettem. Bjelik Jánossal sokat dolgoztunk azon, hogy a tudásközpont technológiai felszereltsége a lehető legjobb legyen, a gépkonfigurációk oktatási célokra alkalmasak és korszerűek legyenek. A Modern városok program – még a versenyszférában sem tapasztalt – kötelmeinek is megfelelően hívtuk életre a tudásközpontot, így egy kicsit több időbe telt a megvalósítás. Gyakorlatilag ebben az időszakban váltottam az oktatói tevékenységemet szakképzési szakértői munkára.

A díjhoz ezúton gratulálunk!